

El servent de Déu

José María Hernández Garnica

Butlletí de l'Oficina per a les Causes dels Sants. Prelatura de l'Opus Dei. Espanya

Un sacerdot per a totes les ànimes

Mn. José María va ser model d'aquest sentit comú, sentit sobrenatural i sentit de l'humor dels qui són guiats per la gràcia de Déu en la santificació de les seves tasques ordinàries.

En una entrevista, sant Josepmaria Escrivà deia: "L'Obra no es basa en l'entusiasme, sinó en la fe. Els primers anys —ben llargs, certament— van ser molt durs, i només es veien dificultats. L'Opus Dei se'n va sortir per la gràcia divina, i per l'oració i el sacrifici dels primers, sense mitjans humans. Solament hi havia joventut, bon humor i el desig de fer la voluntat de Déu. Des del principi, l'arma de l'Opus Dei ha estat sempre l'oració, la vida generosament donada, el silenciós renunciament a tot el que és egoisme, per servir les ànimes."¹

Mn. José María Hernández Garnica va ser un d'aquells primers que van seguir el fundador per servir tot tipus de persones, en diferents països, tant en la seva època d'enginyer com en els anys de sacerdot. En aquests últims, "sant Josepmaria li va encarregar, preferentment, l'impuls de la tasca apostòlica amb dones, treball que va desenvolupar amb gran esperit de sacrifici i dedicació generosa".²

"Va desenvolupar aquest encàrrec confiant en les persones a les quals havia d'ajudar i formar. 'Sabia estimar amb obres. Havia après del fundador les virtuts pròpies de la caritat, potser pel seu amor a la Verge i a la seva mare, a qui esmentava alguna vegada. Confiava en les virtuts que són pròpies de la dona i insistia que les exercitèssim, animant-nos a viure-les '(...). És un testimoni unànim que va saber entendre l'ànima femenina".³

Així ho testimonia Carmen R. Eyre, que el va

conèixer a Bèlgica: "El paper de Mn. José María va ser clau en una doble vessant: unir-nos al fundador, a qui estimava entranhablement amb fidelitat eficaç i afectiva, i captar i desentranyar des de la seva tasca sacerdotal el que s'entén com el 'geni femení' i incorporar-lo, despullat d'accessoris, al patrimoni general comú de l'Obra: Mai no he sentit ningú que s'hagi sentit ferida per Mn. José María o que considerés que no 'es feia càrrec del que ens és propi': la manera específica de ser, estar i entendre per part de les dones (...). Des d'aquesta perspectiva, la figura humil i discreta de Mn. José María s'engrandeix de manera insospitada, i es transforma en referent per als qui "amb el córrer dels temps" hagin d'exercir tasques semblants".⁴

El 1956, Mn. José María va canviar d'encàrrec: "La seva missió seria, no tant de govern, com d'ajuda en la tasca d'atenció espiritual i orientació doctrinal dels fidels de l'Opus Dei, amb especial dedicació a l'impuls dels mitjans de formació que l'Obra ofereix als sacerdots diocesans. Els va anar visitant, conversant i convivint amb ells (...) procurant que les seves converses tinguessin un to sobrenatural, sense sensibleries ni frases fetes. La seva cordialitat, aparentment distant, la compensava amb les seves bromes que omplien d'alegria les tertúlies".⁵

Mn. José María va ser model d'aquest sentit comú, sentit sobrenatural i sentit de l'humor dels qui són guiats per la gràcia de Déu en la santificació de les seves tasques ordinàries.

1 J. Escrivà de Balaguer, *Converses*, Rialp, Madrid 1987, núm. 68

2 J. C. Martín de la Hoz, *Roturando los caminos*, ed. Palabra, Madrid 2012, pàg. 105

3 Ibid, testimoni de Mariangela Vila Burch, pàg. 106

4 Ibid, pàg. 108

5 Ibid, pàg. 131

ORACIÓ

Senyor, Déu nostre, que heu volgut compartir amb el vostre servent José María, sacerdot, per estendre en diversos llocs del món la crida a santificar-se en la vida ordinària, ajudeu-me a seguir Jesucrist i a tractar-lo en les ocupacions quotidianes, per dur l'alegria de la vocació cristiana a moltes altres ànimes. Glorifiqueu el vostre servent José María i concediu-me, per la seva intercessió, el favor que us demano... (demaneu). Amén.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

De conformitat amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no s'intenta prevenir el judici de l'Autoritat eclesiàstica, i que aquesta pregària no té cap finalitat de culte públic.

Es prega els qui obtinguin gràcies, per la intercessió de José María Hernández Garnica, que les comuniquin a l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei a Espanya.

Favors d'un col·lega

Vaig conèixer de l'existència de Mn. José María (i que li deien Chiqui, com també li dic jo) mentre estudiava Enginyeria de Mines a Madrid, ja que en assabentar-me que ell també va ser enginyer de mines, vaig començar a resar la seva estampa habitualment, demanant-li la seva intercessió quan tenia exàmens i coses així.

Des del primer moment en què vaig començar a resar-li em vaig sentir ajudat per ell en cada examen, fins al punt que vaig acabar la carrera a curs per any, i això que portava més de mig any perdut.

En acabar la carrera també li vaig demanar que em trobés una bona feina i just el mateix dia que vaig presentar el projecte de fi de carrera, em van fer una oferta de treball a Sevilla i vaig començar a treballar la setmana següent.

Aquests favors es podrien considerar fruit de la casualitat o d'una major aplicació en els estudis per part meva, però sempre vaig sentir la mà de Mn. Chiqui de fons. Els favors més evidents són els dos que explico a continuació:

Ja a Sevilla, em movia en una motocicleta per anar a la feina, ja que el despatx es troba a l'altra punta de la ciutat, fins que un dia la moto es va espatllar sense remei. Necessitava un vehicle però no tenia diners per comprar-lo, així que li vaig demanar a Mn. Chiqui que intercedís i em solucionés el problema, ja que perdía dues hores al dia entre anar i tornar i no arribava a tot el que havia de fer. A la setmana d'haver-li-ho demanat, em va arribar la notícia que l'any anterior havia guanyat un premi pel meu projecte de fi de carrera i que per un error administratiu no m'ho havien comunicat. Gràcies a aquest premi vaig poder comprar el cotxe.

L'últim favor que vull explicar n'és un del qual més agraït estic i el més evident de tots. Ha succeït aquest mateix mes: la meua xicoteta feia mesos que buscava feina, i no aconseguia ni tan sols que la cridessin per fer entrevistes. Jo m'he passat tots aquests mesos resant l'estampa de Mn. Chiqui, i ni així. Així que fa dos dies, al matí, vaig resar un cop més l'estampa i li vaig prometre que si li aconseguia treball abans que acabés el mes, escriuria tots els favors que m'havia fet durant els últims anys. Doncs bé, es veu que volia que els escrivís, perquè a les quatre hores d'haver-li promès això, van cridar la meua xicoteta per a una entrevista de treball, va fer l'entrevista aquell mateix matí, i abans de dinar estava contractada.

Així que complint la promesa que li vaig fer, escric tots aquests favors i li agraïxo enormement la seva intercessió.

C.B.O.

Publicacions

- **Documental José María Hernández Garnica.** *Por los caminos de Europa* (27 min), Goya Producciones, Madrid 2008.
- **José Carlos Martín de la Hoz:** *Obrint horitzons.* Ed. Església de Santa Maria de Montalegre, Barcelona 2010.
- **José Carlos Martín de la Hoz:** *Roturando los caminos.* Ed. Palabra, Madrid 2012.
- **HERNÁNDEZ GARNICA, JOSÉ MARÍA** al *Diccionario de san Josemaría Escrivá de Balaguer.* Ed. Monte Carmelo, Burgos 2013.

Notícies de la Causa

Actualment està en elaboració la *Positio* sobre la vida i virtuts de Mn. José María.

Aquest Full informatiu es distribueix gratuïtament. Els que desitgen ajudar, amb les seves almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, poden enviar donatius per gir postal a l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei, carrer Alcántara 59, 6è D, 28006 MADRID.

També es poden enviar per transferència al compte bancari de l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei amb IBAN número ES53 2100 1547 7502 0024 4065 i BIC, CAIXESBXXX a La Caixa, agència urbana del carrer Cartagena, 4, 28028 MADRID, indicant com a concepte "Causa de José María Hernández Garnica" o per altres mitjans.